

tilsynets vilkår om anonymisering i relation til de pågældende ejendomsmæglere. Det vil fremgå af gengivelsen af sagen, hvad udfaldet har været af en eventuel afgørelse i en højere instans.

Ved fastlæggelsen af forretningsordenen for disciplinærnævnet vil det blive fastsat, hvor længe disciplinærnævnets afgørelser skal være offentliggjort. Reglerne vil blive fastsat i overensstemmelse med persondatalovens § 5, stk. 5, hvorefter indsamlede oplysninger ikke må opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.

§ 29 c fastslår, at disciplinærnævnets afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Nævnets afgørelser vil kunne indbringes for domstolene efter de almindelige regler herfor. Er der tale om hel eller delvis frakendelse af registreringen som ejendomsmægler, kan afgørelsen forlanges indbragt for landsretten, jf. § 29 d.

§ 29 d fastsætter de særlige regler for indbringelse for landsretten af sager, hvor rettighedsfrakendelse er sket. En tilsvarende bestemmelse findes for advokater i henhold til retsplejelovens § 147 e. En anmodning om sagsanlæg har som udgangspunkt opsættende virkning, men landsretten kan ved en selvstændig kendelse afgøre, at indbringelsen for retten ikke medfører opsættende virkning. Hvis retten finder, at nævnets afgørelse om frakendelse har været lovlig, kan retten træffe bestemmelse om, at anke ikke har opsættende virkning.

§ 29 e indeholder reglerne for ophævelse af en foretaget frakendelse efter § 29 b, stk. 2. Disciplinærnævnet kan efter ansøgning genoptage en sag med henblik på ophævelse. Genoptagelse kan ikke ske på egen hånd. Et afslag fra nævnet kan prøves ved landsretten, hvis der er forløbet mindst 5 år siden frakendelsen.

§ 29 f indeholder regler om forældelsesfrist for indbringelse af en sag for disciplinærnævnet. Fristen er 5 år regnet fra den dag, da den pligtstridige handling eller undladelse er ophørt. Bestemmelsen svarer til de tilsvarende forældelsesregler på revisorområdet.

§ 29 g indeholder hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af et gebyr til finansiering af disciplinærnævnet hos de registrerede ejendomsmæglere, jf. lovens § 25. Herved opnås, at driften af nævnet pålægges alle registrerede ejendomsmæglere. Styrelsen kan endvidere fastsætte nærmere regler om gebyrets størrelse. Gebyret vil ikke kunne overstige udgifterne til driften af disciplinærnævnet. Etableringen af et disciplinærnævn for ejendomsmæglere har bl.a. til formål

at sikre troværdigheden samt højne kvaliteten af ydelserne omkring ejendomsmæglerens arbejde. Da det er ejendomsmæglerstanden, der fuldt ud får udbytte af et disciplinærnævn, er det fundet naturligt, at ejendomsmæglerne selv betaler de omkostninger, som er knyttet til driften af disciplinærnævnet. Hjemlen vil derfor blive udnyttet således, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen indkræver et årligt gebyr, som skal betales af alle ejendomsmæglere, der er registreret i styrelsens ejendomsmæglerregister. Dette vil samtidig betyde, at de ejendomsmæglere, som ikke er medlem af en ejendomsmæglerforening, og som i dag ikke er omfattet af disse foreningers interne sanktionsmuligheder, på lige fod med andre ejendomsmæglere skal være omfattet af og bidrage til disciplinærordningen. Gebyret vil ikke blive opkrævet for advokater, der udøver ejendomsformidling, da sager mod advokater skal behandles i Advokatnævnet.

Til nr. 15

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås at indsætte en hjemmel til at fastsætte nærmere regler om budrunder: Det foreslås, at der i forskrifter, der udstedes af økonomi- og erhvervsministeren i medfør af bestemmelsen, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskriften. Dette svarer til, hvad der gælder for de øvrige forskrifter i henhold til loven.

Til § 2

Den gældende bestemmelse i § 39, stk. 2, 2. pkt., i lov om leje af erhvervslokaler m.v. (erhvervslejeloven) blev indsat i loven ved lov nr. 1260 af 20. december 2000. Efter bestemmelsen kan det ikke pålægges lejere af forretninger i butiksfællesskaber at holde åbent mandag til fredag efter kl. 20.00 og fra lørdag kl. 17.00 til mandag kl. 6.00. Bestemmelsen kan ikke fraviges til skade for lejerne. Endelig fremgår det af erhvervslejelovens § 89, stk. 5, at en lejer med en lejeaftale indgået før den 1. juli 1995, ikke er omfattet af reglen i erhvervslejelovens § 39, stk. 2, 2. pkt. om længste åbningstid.

I forbindelse med revisionen af lukkeloven i juni 2005 blev der foretaget en ændring af erhvervslejelovens § 39, stk. 2, 2. pkt., jf. § 14 i lov nr. 606 af 24. juni 2005 om detailsalg fra butikker m.v. Ændringen bestod i, at der i erhvervslejelovens § 39, stk. 2, 2. pkt., med virkning fra den 1. juli 2010 bliver indført et absolut forbud mod, at lejere af forretninger i butiksfællesskaber kan pålægges at holde åbent mandag til fredag efter kl. 20.00 samt om søndagen. Forbudet skal gælde, uanset modstående aftaler og uanset hvor-